

PARAULA I VIDA

Unitat en l'adoració i l'acolliment de Crist

Som dins la **Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians**, una bella i centenària tradició de pregar tots els cristians de les diferents confessions i ritus, per «adorar i acollir», units, el Senyor Jesucrist. El Consell d'Esglésies de l'Orient Mitjà, amb seu a Beirut (Líban), ha estat en aquesta ocasió el grup encarregat de la redacció dels textos per a aquesta Setmana de Pregària per la Unitat 2022. Van triar el lema: «**Hem vist sortir la seva estrella i venim a adorar-lo**» (Mt 2,2). Més que mai, en aquests temps difícils de pandèmia mundial, necessitem una llum que brilli en les tenebres, i aquesta llum que proclamem els cristians s'ha manifestat ja en Jesucrist: «*El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum*» (Is 9,1), proclamàvem la nit de Nadal.

Amb més de 100 anys d'història, aquesta celebració anual aplega les comunitats cristianes de tot el món. Evocant la pregària de Jesús pels seus deixebles, «*que tots siguin u; [...] perquè el món cregui*» (Jo 17,21), els cristians ens reunim aquests dies —ni que sigui virtualment— per pregar per la nostra unitat. Entre els dies 18 al 25 de gener, a tot el món, s'organitzen intercanvis de predicacions o de celebracions i cultes ecumènics especials, i ens reunim per pregar com a manera d'expressar i afirmar la nostra vocació comuna de viure enfortint la comunió cristiana i la reconciliació de la nostra família humana.

La moderadora del Comitè Central del Consell Mundial de les Esglésies, Dra. Agnes Abuom, anglicana, afirma que els cristians i cristianes, i les Esglésies, estem cridats a superar la separació per tal d'assolir la plena comunió

visible en la fe, la vida, la missió i el testimoniatge. «Aquesta és la vocació principal del Consell Mundial de les Esglésies», afirma, «però aquesta visió i aquesta vocació no es poden realitzar si no ens unim per pregar per a això». Així mateix, Sa Beatitud l'Arquebisbe ortodox Anastàsios, d'Albània, diu que el testimoni comú és molt important: «És obvi que no n'hi ha prou de rebre i beneficiar-se de les benediccions i els dons divins. Sens dubte, també tenim l'obligació de compartir la veritat i l'amor divins amb els altres». I el cardenal Kurt Koch, President del Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians, tenint present que Jesús és l'arrel i el fonament de totes les Esglésies i de les diferents tradicions cristianes, aporta que «l'oració és un aspecte vital per a un ecumenisme fructífer [...]. Les nostres relacions ecumèniques indiquen els camins que poden portar a l'acostament, la coexistència pacífica, la cooperació i la fraternitat entre totes les persones».

L'actitud sinodal d'escoltar-nos més i millor, d'escoltar-nos tots, també entre les diverses confessions cristianes, serà essencial per a assolir la unitat. Tots hem de fer camí de coneixement i d'amor mutu, de respecte, de no litigar, estimant la tradició del germà... Falta molt per guarir ferides i reconciliar-nos de debò, però coneixem el mandat del mateix Senyor: «*Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimau-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus*» (Jo 13,34-35).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa de la Presentació del Senyor

El proper dimecres 2 de febrer se celebrarà la festa de la Presentació del Senyor, en la que coincideixen la Jornada Mundial de la Vida Consagrada que fou instituïda pel Sant Pare, i la festa del moviment cristià Vida Creixent, que aplega el col·lectiu de persones majors. Els consagrats i consagrades de la diòcesi, i d'arreu, s'uneixen avui en una pregària conjunta, en una celebració eucarística, tots aquells pels que és possible, que ens recorda les paraules de Sant Pau II quan exhortà als consagrats a ser «persones veritablement expertes en comunió, vivint la respectiva espiritualitat». També els grups parroquials del moviment Vida Creixent s'uneixen a aquesta cita amb la celebració de la festa dels seus patrons, Sant Simeó i Santa Anna, perquè és en la festa de la Presentació de Jesús al Temple, quan Simeó i Anna, dos ancians, il·luminats per l'Esperit Sant, van reconèixer Jesús com el Messies.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Reunió telemàtica fraterna i filial

Són quatre germans. Cadascú amb una vida pròpia definida: família, obligacions, compromisos... No tots viuen a la mateixa ciutat. Els pares s'han fet grans. Tenen una certa autonomia però, sobretot, necessiten la mare, una atenció especial. «Que el Senyor, el nostre Déu, sigui amb nosaltres tal com va ser amb els nostres pares. Que no ens deixi ni ens abandoni» (1Re8,57).

Globalment cal tenir cura del calendari de visites als metges, de la reposició de medicaments, la participació, segons possibilitats, a l'eucaristia dominical, sigui presencialment o telemà-

tica... També organitzar les pròpies visites a la casa familiar perquè el pare i la mare se sentin acompanyats, i vetllar la relació amb les cuidadores que en tenen la cura quotidiana. Tot això demana una certa logística i gestió planificada. Els fills i els nets són conscients de la seva responsabilitat i del deure d'amor filial. Hi ha molt bona voluntat per part de tots i desig de fer-ho bé. En ser els implicats, però, una colla nombrosa convé concretar, també, les nombroses qüestions a contemplar. Concretar i assegurar que el desig comú de facilitar una bona vellesa als pares es va realit-

zant amb satisfacció general. «Honra el pare i la mare. Aquest és el primer manament que va acompanyat d'una promesa; i la promesa és: així seràs feliç i tindràs llarga vida a la terra» (Ef6,2-3).

És per això que, aprofitant les possibilitats de les noves tecnologies i a més a més de la dedicació personal de cadascú o de resoldre, quan convé, qüestions urgents i imprevistes, cada quinze dies els quatre fills es connecten telemàticament i junts repassen la situació, estat general, salut, previsió d'accions, responsabilitats a assumir per cadascú, calendari de visites a la llar perquè

estiguin ben distribuïdes en el temps, respondre les observacions fetes per la cuidadora... Estan satisfets de l'experiència. Aquesta resposta en comú els ha aprofitat molt als pares i a la seva realitat vital i ho ha fet fraternalment. També els germans, els fills, se senten més a prop dels uns dels altres en un agraïment comú, resposta d'amor filial. «... ells són els primers que han d'aprendre a comportar-se piadosament amb la pròpia família i satisfer el deute que tenen amb qui els ha donat la vida. Això és agradable a Déu» (1Tm 5,4).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Unidad en la adoración y la acogida de Cristo

Estamos dentro de la **Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos**, una bella y centenaria tradición de rezar todos los cristianos de las distintas confesiones y ritos, para «adorar y acoger», unidos, al Señor Jesucristo. El Consejo de Iglesias de Oriente Medio, con sede en Beirut (Líbano), ha sido en esta ocasión el grupo encargado de la redacción de los textos para esta Semana de Oración por la Unidad 2022. Eligieron el lema: **«Hemos visto salir su estrella y venimos a adorarlo»** (Mt 2,2). Más que nunca, en estos tiempos difíciles de pandemia mundial, necesitamos una luz que brille en las tinieblas, y esa luz que proclamamos los cristianos se ha manifestado ya en Jesucristo: *«El pueblo que caminaba en las tinieblas ha visto una gran luz»* (Is 9,1), proclamábamos la noche de Navidad.

Con más de 100 años de historia, esta celebración anual reúne a las comunidades cristianas de todo el mundo. Evocando la oración de Jesús por sus discípulos, *«que todos sean uno; [...] para que el mundo crea»* (Jn 17,21), los cristianos nos reunimos estos días —ni que sea virtualmente— para orar por nuestra unidad. Entre los días 18 al 25 de enero, en todo el mundo, se organizan intercambios de predicaciones o de celebraciones y cultos ecuménicos especiales, y nos reunimos para orar como manera de expresar y afirmar nuestra vocación común de vivir fortaleciendo la comunión cristiana y la reconciliación de nuestra familia humana.

La moderadora del Comité Central del Consejo Mundial de las Iglesias, Dra. Agnes Abuom, afirma que los cristianos y cristianas, y las Iglesias, estamos llamados a superar la separación para alcanzar la plena comunión visible en la fe, la vida, la misión y el testimonio. «Esta es la vocación principal del Consejo Mundial de Iglesias», afirma, «pero esta visión y esta vocación no pueden realizarse si no nos unimos para orar por ello». Asimismo, Su Beatitude el Arzobispo ortodoxo Anastasios, de Albania, dice que el testimonio común es muy importante: «Es obvio que no basta con recibir y beneficiarse de las bendiciones y los dones divinos. Sin duda, también tenemos la obligación de compartir la verdad y el amor divinos con los demás». Y el cardenal Kurt Koch, Presidente del Pontificio Consejo para la Promoción de la Unidad de los Cristianos, teniendo presente que Jesús es la raíz y el fundamento de todas las Iglesias y de las diferentes tradiciones cristianas, aporta que «la oración es un aspecto vital para un ecumenismo fructífero [...]. Nuestras relaciones ecuménicas indican los caminos que pueden llevar al acercamiento, la coexistencia pacífica, la cooperación y la fraternidad entre todas las personas».

La actitud sinodal de escucharnos más y mejor, de escucharnos todos, también entre las diversas confesiones cristianas, será esencial para alcanzar la unidad. Todos debemos hacer camino de conocimiento y de amor mutuo, de respeto, de no litigar, amando la tradición del hermano... Falta mucho por curar heridas y reconciliarnos de verdad, pero conocemos el mandato del mismo Señor: *«Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois mis discípulos»* (Jn 13,34-35).

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Missatge del Sant Pare als joves participants en la trobada virtual de Taizé

El Sant Pare Francesc va fer arribar als joves i a la comunitat de Taizé un missatge amb el què va transmetre la seva proximitat «en el pensament i en la pregària» als joves participants. En un telegrama convidà els joves a convertir-se en «artífexs de la unitat» en un món cada vegada més polaritzat: «la vostra trobada té lloc en un moment de gran preocupació. Moltes persones es pregunten: ¿té futur el nostre planeta? Quines responsabilitats hem d'assumir per salvaguardar i fer

que la Terra sigui habitable?». En el missatge demanà als joves que en lloc de cedir al derrotisme, abordin aquestes qüestions i cerquin respostes a la Paraula de Déu: «És quan estem junts que l'Esperit de Déu bufa d'una manera especial». També fa referència al camí sinodal per a cercar i fer-se més disponible a l'obra de l'Esperit.

El 44è Encontre de Joves que la Comunitat de Taizé organitza per fi d'any, en el qual es troben milers de joves d'arreu d'Europa, i que enguany s'havia de fer a Torí, es va

fer de manera virtual i no presencial, després d'haver estat ajornat en l'any anterior a causa de la pandèmia. En els dies de Cap d'Any, i substituint la trobada personal, es van organitzar des del dia 28 de desembre, transmissions de pregàries en les quals van participar alguns dels germans de la comunitat, juntament amb joves de Torí.

Ara es proposa de celebrar una trobada presencial del 7 al 10 de juliol de 2022, també a la ciutat italiana de Torí.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «És hora que tornem a escandalitzar-nos davant la realitat dels nens famolencs, reduïts a esclavitud, sacsejats per les aigües preses del naufragi, víctimes innocents de tota mena de violències» (12 de novembre).

@Pontifex: «Una persona generosa i servicial, afable, pacient, que no és envejosa, no crítica, no es vana, no falta al respecte (1Co 13,4-7), construeix el Cel en la terra. Potser no té visibilitat, però el que fa no es perdrà. Perquè el bé roman per a sempre» (14 de novembre).

@Pontifex: «El diàleg entre persones de diferents religions no es fa merament per diplomàcia, amabilitat o tolerància. L'objectiu del diàleg és establir amistat, pau, harmonia i compartir valors i experiències morals i espirituals en un esperit de veritat i d'amor» (16 de novembre).

@Pontifex: «La caritat s'alegra de veure que l'altre creix, i sofreix quan l'altre està angoixat: sol, malalt, sense llar, menyspreat, en situació de necessitat... La caritat és l'impuls del cor que ens fa sortir de nosaltres mateixos i que suscita la compartició i la comunió» (23 de novembre).

Celebració de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians s'està celebrant des del 18 fins al 25 de gener, amb el lema «Hem vist la seva estrella a Orient, i hem vingut a adorar-lo», una cita de l'Evangelí de Mateu 2,2 que fa referència a la visita dels Reis Mags al recent nascut a Betlem. La Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses ha preparat material de suport per a les celebracions eucarístiques o de la Paraula i per a la pregària comunitària i personal.

Les parròquies i grups de pregària de la diòcesi han organitzat per a aquests dies eucarísties, activitats conjuntes i pregàries amb motiu de la convocatòria de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

Els bisbes fan un missatge als fidels en el que ens diuen que aquesta Setmana ens «torna a interpel·lar, posant com un mirall davant de la nostra vista, la manca d'unitat que hi ha, reduint així significat a la nostra presència en el món», i ens recorden que l'avenç de la descristianització d'Europa inquieta la consciència de les esglésies i comunitats eclesials, preocupades per la pèrdua d'identitat cristiana d'occident; un occident del que la cultura i comprensió de la vida, de l'origen i del destí de l'ésser humà no es podria entendre sense la referència de la seva pròpia història a l'Evangelí.

Els bisbes ens demanen de tornar a posar el focus en el mandat que Crist va confiar als apòstols, anunciar l'Evangelí, que és la raó de ser de l'Església,

assenyala que la salvació és el destí universal de tots els éssers humans i que, perquè ens arribi a tots és necessari donar conèixer la veritat que se li ha confiat a l'Església.

El lema que han triat des del Consell de les Esglésies segueix una idea principal: l'estrella apareix com un do, com un signe de la presència de Déu entre nosaltres. I, com tots sabem, la llum verdadera és la de Jesucrist, que ens il·lumina el camí cap a Déu i cap a la salvació. Els mags són el símbol de la diversitat. Tots hem vist alguna vegada que en els personatges dels mags es presenten totes les cultures, i no només l'europea. La missió doncs de l'Església en el segle XXI és la d'anunciar la Paraula de Déu, i a través de les accions pastorals, socials i de caràcter econòmic, donar a conèixer el missatge de Jesucrist al món.

El Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i la Comissió de Fe i Constitució del Consell Ecumènic d'Esglésies han confeccionat conjuntament missatges, guions per a celebracions,

i una reflexió que es pot fer servir en l'adoració eucarística, que és una novetat d'enguany. Els trobareu a la pàgina web de la CEE i de la CET.

Mons. Vives visita l'exposició dedicada a l'obra de l'artista andorrà Sergi Mas

Mons. Joan-Enric Vives va visitar la Sala Sergi Mas, a l'edifici històric del Comú de Sant Julià de Lòria, el passat 29 de desembre, que acollia una exposició commemorativa dels 90 anys del mateix artista Sergi Mas.

A la seva arribada al Comú de Sant Julià de Lòria, el Copríncep fou rebut pels cònsols de la Parròquia, Josep Majoral i Mireia Codina, i per una de les comissàries de l'exposició, la Sra. Anna Mangot Schiefenbusch.

La Sala Sergi Mas acull l'obra d'un dels artistes més importants del Principat d'Andorra i de la parròquia de Sant Julià de Lòria, que encara és viu i que té 91 anys.

L'exposició, de 400 m², conté desenes d'obres de l'artista: pintura, escultura, gravats, ceràmica, fusta, talla de ferro. Les obres, en la seva majoria, havien estat cedides per particulars o propietat de l'autor.

La mostra fou clausurada el dia 30 de desembre.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Sa 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567-Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Dimarts [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Dimecres [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola),

viuda, deixebla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

27. ■ Dijous [2Sa 7,18-19.24-29 / SI 131 / Mc 4,21-25]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg., fund. de les ursulines (Brèscia, 1535). □ **Tortosa**: Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ); sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Divendres [2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels

estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Lleida**: Sant Valeri, bisbe. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dissabte [2Sa 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. □ **Sant Feliu de Llobregat**: Sant Pere Nolasc (s. XIII), religiós barceloní, fundador dels mercedaris (OdeM). □ **Lleida**: Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Tortosa**: Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev., fundador dels Operaris Dioce-

sans (OD); sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i màrtir (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena; sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, verge carmelitana.

30. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.). [Jr 1, 4-5.17-19 / SI 70 / 1Co 12,31-13,13 / Lc 4,21-30]. □ **Tortosa (ciutat)**: Santa Àngela de Mèrici, vg. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adeleim (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià Maria Wiaux, rel. La Salle; beat Sebastià Valfré, prev. congregació de l'Oratori.

Diumenge III de durant l'any (C)

COMENTARI

«M'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts»

Luc ens presenta com a programa de la vida pública de Jesús el que llegim avui en l'Evangelí. Jesús va a la sinagoga del seu poble, a Natzaret, i llegeix la lectura corresponent: *L'Esperit m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor. És el gran programa que ha llegit en Isaïes.*

Però ara Jesús diu precisament que tot això es realitza en ell: *Això que avui sentiu contar de mi és l'acompliment d'aquestes paraules de l'Esclat. Per tant la missió de Jesús és totalment il·lusionant, plenament lluminosa i esperançada: ajudar tots els necessitats, els desvalguts; portar a la llibertat tots aquells que es troben encara captius, esclaus. Jesús no vol que hi hagi cecs, ni oprimits per ningú, vol que tots visquin en llibertat. El seguiment de Jesús mai no ha de ser un jou pesat. Ell ens proposa que lliurement, sense cap esclavitud, el seguim amb tot el cor, sense opressions. Jesús no llegeix la frase que trobem a continuació a Isaïes: *el dia que el nostre Déu farà justícia. Les paraules de Jesús són d'alegria especialment per als pobres i desvalguts.**

La primera lectura ens presenta tot el poble escoltant la Llei: *homes, dones i criatures. Alguns levites n'explicaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora. Com a resultat: tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Però la lectura de la Llei no ha de dur a plorar: Mengueu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res que la diada d'avui és santa dedicada a Déu. No us entristiu. I Pau ens recorda que tots som importants en l'Església: Vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres, no importa quin membre siguem. Si la lectura de la Llei produïa una gran alegria, el missatge de Jesús ens ha d'omplir d'un immens goig però és també tot un compromís: hem ajudar els pobres i desvalguts, alliberar els captius, tornar la llum als cecs, proclamar la llibertat.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,2-4a.5-6,8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos en ara. Mengueu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui es santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,12-30) (Versió abreujada)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos.

Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teófil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclat.»

▶ Lectura del llibre de Nehemías (Neh 8,2-4a.5-6.8-10)

En aquellos días, el día primero de mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley. El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas: «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley). Nehemías les dijo: «Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,12-30) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. Pues el cuerpo no lo forma un solo miembro, sino muchos. Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,1-4;4,14-21)

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo he resuelto escribirte los por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido. En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungió. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; a proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que lo ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír».